

חביב בורגיבה (ממוסף במרכז), נשיא טוניסיה בן ה-67, נמצא מאז חודש אפריל בקליניקה הפסיכיאטרית „בל-איר“, המדינאי, שלפני שנה אושפז בי משך שבועה חודשים בגלל דפרסיה ודלקת בכבד, עומד לחזור השבוע לטוניס. בורגיבה כתב מחקלי-ניקה לראש-ממשלתו, האדי נואירה: „אל תתאמץ כמובן, שהתמטוטטי אחרי 40 שנות מאמץ.“

החברה מרגישים את עצמם מקופחים?

בתוכנית שחקן מגיש את עצמו, ששודרה השבוע בגלי צה"ל, סיפרה השחקנית לילי דוליצקייה על הופעותיה בי כנר על הגג ברחבי העולם. בי אחת ההצגות, בווינה, שכחה לילי לפתע את מקום הימצאה ואת השפה ובמשך כמה דקות יצא מפה הטכסט בעברית צחה. „גברת דוליצקייה“, אמר לה הבמאי אחרי ההצגה, „היתה לך דיקציה מוזרה מאוד הערב.“

ההצגה חיבת להימשך — בכל מחיר. על המחיר היקר ששילם אביו, כדי לקיים כלל מקודש זה, סיפר השבוע השת קן מייק בורשטיין, בעת מסיבה שנערכה בכניף לרגל סיום התוכנית הקודמת, בה הופיעה חשפנית רכובה על סוס. היה זה הסוס דווקא, לא החשפנית, שהוכיר לו את המעי' שיהי: אביו, פסח בורשטיין, הופיע לפני שלושים ומשהו שנה, ברביו בארצות-הברית, שדמהלכו עלה הגיבור על ה' במה רכוב גם כן על סוס. ה' סוס כנראה לא הכיר את ה' סקסטס כהלכה, כי לפתע, ברגע שהתופים החלו רועמים, הרים את זנבו — ומילא את הבמה בגלליו. הקהל פרץ בצחוק, ה' הצגה הופסקה. פועלי-הבמה סירבו לנקות את השטח, לפי שפעילות זו לא היתה כלולה בחוזה-העבודה שלהם. השחקנים התייצבו בשורת-מגן בחזית ה' במה, ופסח בורשטיין התנדב לאסוף את הגללים, וזכה ב' תודתם הנצחית. למחרת, עקבו כל השחקנים בעצבות אחרי תנועותיו של הסוס — ואייה ושבר: בשנייה שהתופים החלו רועמים, הרים הסוס שוב את זנבו. בחירוף נפש פרץ פסח בורשטיין הצעיר לעבר הסוס, הוריד את זנבו בכוח, הקל דו' חף אותו החוצה, לא עזב את מישמרתו עד שהסוס היה מחוץ לבמה, למרות הגלגלים החמים שמילאו את כפות ידיו.

ההצגה חיבת להימשך — בכל מחיר. על המחיר היקר ששילם אביו, כדי לקיים כלל מקודש זה, סיפר השבוע השת קן מייק בורשטיין, בעת מסיבה שנערכה בכניף לרגל סיום התוכנית הקודמת, בה הופיעה חשפנית רכובה על סוס. היה זה הסוס דווקא, לא החשפנית, שהוכיר לו את המעי' שיהי: אביו, פסח בורשטיין, הופיע לפני שלושים ומשהו שנה, ברביו בארצות-הברית, שדמהלכו עלה הגיבור על ה' במה רכוב גם כן על סוס. ה' סוס כנראה לא הכיר את ה' סקסטס כהלכה, כי לפתע, ברגע שהתופים החלו רועמים, הרים את זנבו — ומילא את הבמה בגלליו. הקהל פרץ בצחוק, ה' הצגה הופסקה. פועלי-הבמה סירבו לנקות את השטח, לפי שפעילות זו לא היתה כלולה בחוזה-העבודה שלהם. השחקנים התייצבו בשורת-מגן בחזית ה' במה, ופסח בורשטיין התנדב לאסוף את הגללים, וזכה ב' תודתם הנצחית. למחרת, עקבו כל השחקנים בעצבות אחרי תנועותיו של הסוס — ואייה ושבר: בשנייה שהתופים החלו רועמים, הרים הסוס שוב את זנבו. בחירוף נפש פרץ פסח בורשטיין הצעיר לעבר הסוס, הוריד את זנבו בכוח, הקל דו' חף אותו החוצה, לא עזב את מישמרתו עד שהסוס היה מחוץ לבמה, למרות הגלגלים החמים שמילאו את כפות ידיו.

ההצגה חיבת להימשך — בכל מחיר. על המחיר היקר ששילם אביו, כדי לקיים כלל מקודש זה, סיפר השבוע השת קן מייק בורשטיין, בעת מסיבה שנערכה בכניף לרגל סיום התוכנית הקודמת, בה הופיעה חשפנית רכובה על סוס. היה זה הסוס דווקא, לא החשפנית, שהוכיר לו את המעי' שיהי: אביו, פסח בורשטיין, הופיע לפני שלושים ומשהו שנה, ברביו בארצות-הברית, שדמהלכו עלה הגיבור על ה' במה רכוב גם כן על סוס. ה' סוס כנראה לא הכיר את ה' סקסטס כהלכה, כי לפתע, ברגע שהתופים החלו רועמים, הרים את זנבו — ומילא את הבמה בגלליו. הקהל פרץ בצחוק, ה' הצגה הופסקה. פועלי-הבמה סירבו לנקות את השטח, לפי שפעילות זו לא היתה כלולה בחוזה-העבודה שלהם. השחקנים התייצבו בשורת-מגן בחזית ה' במה, ופסח בורשטיין התנדב לאסוף את הגללים, וזכה ב' תודתם הנצחית. למחרת, עקבו כל השחקנים בעצבות אחרי תנועותיו של הסוס — ואייה ושבר: בשנייה שהתופים החלו רועמים, הרים הסוס שוב את זנבו. בחירוף נפש פרץ פסח בורשטיין הצעיר לעבר הסוס, הוריד את זנבו בכוח, הקל דו' חף אותו החוצה, לא עזב את מישמרתו עד שהסוס היה מחוץ לבמה, למרות הגלגלים החמים שמילאו את כפות ידיו.

פסוק השבוע
המחזרה האחרונה שהביא ידיו מנוסי מי ירושלים: „לאחר הקמת איר-גון הפנתרים השחורים מתכונן גים כמה חברה ירושלמיים ל- הקים אירגון נגדי בשם הקו-טרים הלבנים.“

מקומו כנשך נחש. „אני מבקש ממך שלא להתבטא בצורה כזו!“ נוף בסטודנט, „אבא אבן הוא שר בממשלת-ישראל!“

במסיבת יום-הולדת שי נערכה השבוע לשמואל (שמיל) שי, העלו הנוכחים זכרונות. יוסי כנאי הזכיר את התקופה בה היו הוא ו- שמיל חברים בלהקת הנח"ל ו- הופיעו ערב אחד בבסיס שק"ם. על שמיל הוטל לחקות באותו ערב את דודי בן-גוריון. אמר או שמיל בשמו של בוגי: „אני מברך את שק"ם, שפירו- שו: שתהיה קואליציה מורח- בת.“

באותה מסיבה חיקה גדי יגיל ברכות של שקנים ליום-הולדתו של שמיל. הנוכחים ביקשו שייחקה את אורי זן הר, שנעצר יום קודם לכן. אמר יגיל בקולו של זוהר: „הייתי שמח להיות כאן הערב באופן אישי.“

הציירת סילביה גינזי בורג חיפשה מקום לסטודיו ליד ביתה, שבשיכון הטייטס. אחרי חיפושים שעלו בתוהו, מצאה כילביה, אשתו של הטיט דוד גינזבורג, גבה ממש מול ביתה: באורחה פרטית גזר- לה של שכנה, כשהיא מתחלקת במקום עם סוס הרכיבה שגר- שם קודם לכן. השניים מסתד- רים לא רע, כשבחלק מהאורחה סילביה מצירת, יבחלק השני מתגורר הסוס.

בפתחה התגיגית של ה- דיסקוטק הטיסאי נירונה, נכחו כל המיזמי של הבהמה החיפ- אית: מד"ר שבת וייס, דרך ה- פסל אהרון אשכנזי, הצייר מושיה גבת, על מנהל ה- אונתנו נציל את החיפאים ה- משועממים משימונם, הבטיח בפתחה מנהל הדיסקוטק מרי- אל סימון, שחור במיוחד ל- ארץ מגרמניה, שם ניהל דיס- קוטקים, כדי לספל בדיסקוטק החיפאי החדש.

בערב ראיונות שהתקיים השבוע בתל-אביב, סיפר מנהל קבוצת הכדורגל בני יהודה, יהודה פולמי, כי עיריית תל-אביב פורשה מתקציב ה- מיליונים שלה רק 750 ל"י ל- שנה לקבוצתו. „אז פלא ש-“

נגד תופעות המתירנות בחברה הישראלית: „הגענו למצב כזה שאי אפשר כבר ללכת ברחוב. רק אתמול הלכתי ברחוב וראי- תי איך מציגים בתנות ספרים סכר מגרה: על העטיפה של ה- ספר הופיעה תמונה של ארבע בחורות על גבר אחד!“

קוראיו המושבעים של יומון מס"ם, על המשמר, תמ- הו ודאי בעת האחרונה כאשר נוכחו כי הכתב החתיק של העיתון לענייני מפלגות, רפי בנקלר, הסב את שמו ובמ- קום השם הצברי המובהק רפי, החל לחתום על חיבוריו בשם „רפל“. אלא שהתפלאו על ה- מטמורפוזה, הסביר הכתב המזו- קנוסחה-הרצלי, כי למעשה זהו שמו המקורי, כפי שהוא רשום בתעודת הנהות שלו, וכי הוא ניתן לו לא פחות ולא יותר אלא על-ידי החזון-איש. כשנולד רפל, התגוררו הוריו בשכונת לחזון-איש. אמא בנקלר רצתה נורא ללדת בת, החליטה ש- כשתיוולד הבת יקרא שמה ב' ישראל רחל. ימים מספר לפני שכרעה ללדת, נכנס החזון-איש לדירתה ושאלה אם מצאה כבר שם לחינוך שיוחלו לה. כש- סיפרה לו על כוונתה ללדת בת, זקף החזון-איש גבה ואמר: ומה יהיה אם יולד בן? בו במקום הציע לה שם היפה הן לבת והן לבן — רפל, שהוא שם מקראי, שאיש מהמפ"ר שים לא הצליח עד היום לקבוע אם זהו שם לזכר או לנקבה.

כשסיים השבוע שרה-חוף אבא אבן את סיורו ברחבי אפריקה ועמד לחזור לישראל, קפץ בדרכו ללונדון, לביקור פרטי. כל אימת שאבן יוצא למסע בשליחות מדינית, הוא דואג להכליל גם את לונדון בתוכנית מסעו. כל ביקור כזה בלונדון הוא הולך לבקר אשה מסוימת מאוד: את אמו בת ה- 80.

יושבראש הנהלת תנועת החרות, אלוף (מיל.) עזר וייצמן, הופיע בשבוע שעבר בפני הסטודנטים של אוניברסי- טת הנגב. בתום הרצאתו, ה- בקש זור השיב על שאלות ש- הופנו אליו על-ידי הסטודנטים. אחד מהם, ששאל שאלה בקשר למדיניות-חוף, כינה בשאלתו את שרה-חוף אבא אבן כ- תואר „מאפא בלטה“. כאשר שמע זאת וייצמן, הוא זינק מ-

מאיר צעד הפגנתי ויצאה מן האולם. כאותו רגע קם גם חי"ב מק"י ד"ר משה סנה, ניגש אל גולדה, לחץ את ידה — והשניים בילו יחד את זמן נאומו של וילנר במיונון.

באותו ויכוח הישויה יזהר הררי את ברית א- דאת-פודגורני לסיפור הבא: כי שנכנסו הטנקים הסובייטים ל- פראג, שאל חייל רוסי עובר- אורח ציכי: „האם אתה רואה כי אח או ידד?“, השיב הציכי: „לא ידד, אלא את.“ והסביר: „בידד אפשר לבחור. אבל מי אח אתה לא יכול להיפטר. הוא פשוט ישנו.“

כשגברו הצעקות בעת ה- וויכוח בכנסת על השחיתות ב- כדורגל, הסתובב שרה-חוף וייצמן אל אלוף בכיסאו וקרא ב- הלצה: „קצת רוח ספורטיבית, חברה!“

כאשר בירר בית המשפט הגבוה לצדק את בקשתו של פאזי אל-אסמר להעביר את מקום-הריתוק שלו מלוד לתל-אביב, הווכרה גם חברותו של אל-אסמר בקבוצה הלאומי- גית אל-ארד לפני שבע שנים.

מלכה בכרם מלכת-היופי הטרייה אתי אורג, סג- נוספות, שהשתתפו בתחרות מלכת-היופי, נרמו בצחרי יום הרבי- עי האחרון למה שנראה מבט אשון כהפגנת פנתרונים. היה זה כאשר עשרות חבר'ה התקהלו לצפות בהן — ביחד בלובשות ה- שורט'ס שביניהן — עת ירדו למסעדת „ציון“ בכרם-התימנים, לסעודת צהריים. בתמונה: המלכה החדשה (במכנסני שורט'ס לבנים) וסגניתה מוקפות על-ידי ציון, בעל המסעדה בכבוד ובעצמן.

עות. רק אז הבין דנוך את ה- רמו, העביר ללנסקי 500 ל"י, שלנסקי דחפם בצניעה לידו של דורי. דורי, שהיא קיבוצניק, סירב לקבל את הכסף, אבל לנסקי הפציר בו ודורי נעתר. לנסקי גם שאל את דורי אם הוא זקוק למכשיר טלחיויה, ודורי השיב שיש לו כבר אחד — זה של הקיבוץ. בסופו של דבר קנה יאיר, בכסף שתם לו לנסקי, מכשיר הקלטה.

באמצע נאומו של מאיר וילנר בדיון המדיני בכנסת, עשתה ראש-הממשלה גולדה

מאז בואו לישראל לפני כעשרה חודשים, מוצף מאיר לנסקי, הבוס של סינדיקאט הפשע בארצות-הברית, בבקשות לתרומות, נדבות ומענקים. לני- סקי, שהונו נאמד בין 100 ל- 300 מיליון דולר, אינו מקמץ בנדבות. אולם הוא דואג ל- בקש קבלה עבור כל תרומה ש- הוא נותן, כנראה כדי להוכיח בבוא השעה כמה נדיב-לב הוא לאורחי מדינת-ישראל ומוסדו- תיה. אולם עבור תרומה אחת שלו לא ביקש לנסקי קבלה. היה זה זמן קצר אחרי שסמל צה"ל יאיר דורי, קטוע הי- רגל, הוחזר מהשבי במצריים. הוא הזדמן עם מלווי מלון דן בתל-אביב, שם סעדו אותה שעה, ליד שולחן אחד, לנסקי, ג'ו „דוק“ מטאשר, מי ש- היה אחד מעורויו של לנסקי בסינדיקאט הפשע, וישראל- דנוך, פקח בעיריית תל-אביב ולשעבר כדורגלן בשמשון. לני- סקי, שסופר לו על דורי, הו- מינו לשולחנו. בתום הארוחה עשה לנסקי סימן כחמש אצב- עות לדנוך. דנוך החמיץ את הרמו, העביר ללנסקי 50 ל"י. על פני לנסקי התפשטה הבעת כעס, והוא הראה לדנוך בעשר- תנועות-יד רצופות חמש אצב-